

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **D. B.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. I. R., advokátkou v K. a 2/ **Ing. D. S.**, bývajúceho v P., proti žalovanému **Mesto Prešov**, zastúpenému JUDr. A. N., advokátom v P., **o neplatnosť zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 13 C 107/02, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2008 sp.zn. 3 Co 434/2005 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne 1/ **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným rozsudkom pripustil späťvzatie žaloby vo vzťahu k žalobcovi 2/ a v tejto časti konanie zastavil, náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ nepriznal, vo vzťahu k žalobkyňi 1/ potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov z 21. septembra 2005 č.k. 13 C 107/02-83 a žalobkyňi 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 6 352,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. A. N., advokáta. Takto rozhodol, keď v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom 2/ konanie o jeho návrhu podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. zastavil. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalobkyňi 1/ odvolací súd zdôvodnil jeho správnymi vecnými a právnymi závermi.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa 1/. Vyčítala odvolaciemu súdu, že v rozpore s ustanovením § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. vec prejednal v jej neprítomnosti, keď nebral do úvahy jej ospravedlnenie a žiadosť o odročenie

pojednávania z dôležitého dôvodu, a to pretrvávajúce jej práceneschopnosti. Keďže odvolací súd za danej situácie vec prejednal v jej neprítomnosti, odňal jej možnosť pred ním konať. Nepopierala, že počas pracovnej neschopnosti mala povolené vychádzky, nešlo však o vychádzky povinné, a týchto sa mohla zúčastniť len keď sa počas práceneschopnosti cítila lepšie. Odročiť pojednávanie žiadala práve z dôvodu, že sa necítila dostatočne zdravotne disponovaná. Žiadala preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne 1/ smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a vtedy, ak smeruje proti takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o rozsudok zmeňujúci ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania. Dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 2 O.s.p., lebo dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval a tak ani nevyslovil právny názor, od ktorého by sa odvolací súd mohol odchyliť.

Vzhľadom na námietku žalobkyne 1/ a zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p.

(§ 242 ods. 1 O.s.p.) neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadísk uvedených v ustanovení § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným).

Žalobkyňa 1/ namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť pred súdom konať.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi realizácia tých procesných práv, ktoré mu priznávajú procesné predpisy za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z obsahu spisu pojednávanie nariadené na 19. februára 2008 a 11. marca 2008 žiadala žalobkyňa 1/ odročiť z dôvodu práceneschopnosti. Odvolací súd jej žiadosti vyhovel a nový termín pojednávania určil na 20. mája 2008, ktorý žalobkyňa prevzala 17. apríla 2008. Zároveň dopytom na ošetrojúcu lekárku žalobkyne 1/ zistil, že vzhľadom na výsledky poslednej kontroly jej zdravotný stav nevylučuje zúčastniť sa súdneho pojednávania v čase povolených vychádzok. Žalobkyňa 1/ 19. mája 2008 opakovane požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti.

Ustanovenie § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. umožňuje súdu posúdiť dôležitosť dôvodov tvrdených účastníkom konania v jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď choroba účastníka sa v zásade za dôležitý dôvod považuje, v súvislosti s ďalšími zistenými skutočnosťami môže súd prísť k záveru, že takýto dôvod nemožno za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania považovať. Odvolací súd, ako to vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 20. mája 2008 vzhľadom na vyjadrenie ošetrojúcej lekárky MUDr. L. L., práceneschopnosť žalobkyne 1/ správne nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Jej zdravotný stav totiž nevyklučoval zúčastniť sa súdneho pojednávania počas povolených vychádzok (v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. a od 14:00 do 16:00 hod.). Ak sa preto žalobkyňa 1/ súdneho pojednávania nezúčastnila, hoci jej v tom nebránil žiaden dôležitý dôvod, sama zaviniła uskutočnenie pojednávania v jej neprítomnosti a tým vzdania sa možnosti využiť na pojednávaní všetky práva priznané Občianskym súdnym poriadkom. Žalobkyňa 1/ nebola teda postupom odvolacieho súdu vylúčená z realizácie procesných práv daných jej Občianskym súdnym poriadkom. Naopak sama svojím zavinením (neúčast'ou na pojednávaní) tieto práva nevyužila, preto nie je dôvodná jej námietka, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a tým, že bolo rozhodnuté v jej neprítomnosti, nebola jej pričinením súdu znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobkyne 1/ procesne neprípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože trovy žalovaného vzniknuté v súvislosti s jeho vyjadrením k dovolaniu nepovažoval vzhľadom na jeho neprípustnosť za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

